

Sandefjord, 5. mai 2010: Vedtak i sak 48-2009

Klager: NN

Innklaget: Gothia AS, Postboks 115, 7901 Rørvik

Saken gjelder: Om beregning av inkassosalær. Om kravet var lovlig sagt opp og brak til forfall før inkasso.

Thor Dahls gt. 1 A
Postboks 311, 3201 Sandefjord
Tlf.: 33 46 56 57 . Faks: 33 46 93 13
E-Mail: post@inkassoklagenemnda.no
Bankgiro: 2490.56.30748
Org.nr.: 971 317 612
www..inkassoklagenemnda.no

1. Kravet

Saken gjelder kredittkortgjeld til XX. I følge avtalevilkårene kan benyttet kreditt betales før forfall eller med minimumsbeløp som må betales for å friskmelde kravet. Grunnet betalingsmislighold av forfalt termin på kredittkortgjeld sendte fordringshaver en betalingspåminnelse til klager. Klager betalte ikke hele minimumsbeløpet innen betalingsfristen og saken ble derfor inkassovarslet og siden sendt til inkasso med salær beregnet av hele saldoen.

2. Saksforholdet

Grunnet manglende betaling av terminforfall 10.10.08 sendte innklagede en betalingspåminnelse til klager. I påminnelsen het det blant annet: "Per 18.10. 2008 kan vi ikke se å ha mottatt innbetaling på faktura med forfallsdato 10.10.2008. Vi ber Dem betale minimumsbeløpet på denne fakturaen innen 10.11.2008. Dersom ikke minimumsbeløpet betales innen denne fristen vil totalt skyldig beløp forfalle, og Deres kort vil bli vurdert sperret for videre bruk." Minimumsbeløpet var oppgitt med kr 1 900,41, totalt skyldig beløp kr 20 930,53.

Inkassovarsel ble først sendt pr e-post 18.11.08 og med ordinær post dagen etter. Betalingsfrist var oppgitt til 10.12.08. I varselet het det blant annet: "...Totalt skyldig beløp i henhold til denne faktura er sagt opp og i sin helhet forfalt til betaling. (...)Inkasso kan unngås ved å innbetale minimumsbeløpet på denne faktura innen forfall" Minimumsbeløpet var her oppgitt til kr 2 415,63, totalt skyldig beløp kr 20 969,99.

Da fordringshaver ikke hadde mottatt betaling innen utløpet av betalingsfristen i inkassovarselet, ble saken oversendt til inkasso og betalingsoppfordring, tillagt lett salær beregnet etter total saldo, ble sendt 23.12.08. Det het blant annet i varselet: " Ved å jour betaling av minimumssaldo pålydende og salær vil saken bli returnert XX og kortforholdet fortsette å løpe som normalt. Dette forutsetter at beløpet betales omgående med referanse/kid nedenfor." Minimumsbeløpet var oppgitt til kr 2 452,09, totalt krav kr. 21 153,77.

Etter registrering av innbetalt kr 600 tilskrev innklagede klager og viste til at innbetalingen var foretatt etter at betalingsfristen i inkassovarselet var utløpt og at kravet i henhold til betalingsoppfordringen ikke var betalt fullt ut.

Det fant deretter sted omfattende korrespondanse mellom partene hvorvidt hele kravet var brakt til forfall og kunne inndrives gjennom inkasso. Innklagede opprettholdt kravet og sendte blant annet varsel om rettslig pågang jf. tvangsfullbyrdsloven §§ 4-18 og 4-19.

Klager fremmet skriftlig kage til Inkassoklagenemnda 06.03.09 der han blant annet anførte at det var krevd salær for inndrivning av gjeld som ikke var forfalt og som det ikke var sendt gyldig inkassovarsel for. I innklagedes tilsvare ble kravet på inkassokostnader opprettholdt. Det ble vist til at fordringshaver på bakgrunn av misligholdet hadde brakt hele sitt utestående til forfall. Fordringshaver hadde valgt å si opp lånet og det var således feil at bare deler av kravet var forfalt til betaling.

Sekretariatet for Inkassoklagenemnda avviste klagen og viste til at klagen åpenbart ikke ville føre frem ved en nemndbehandling. Det ble vist til at hele kravet ble sagt opp da minimumsbeløpet ikke var betalt innen betalingsfristen i betalingspåminnelsen, og at hele kravet da var sagt opp før det ble inkassovarslet.

Klager opprettholdt klagen i brev av 18.10.09. Etter anbefaling fra sekretariatsleder besluttet nemndleder at saken skulle behandles på nemndmøte da klager nå hadde presisert sine påstander og innsigelser og fremlagt dokumentasjon for påstandene sine. Innklagede ble oppfordret til å kommentere klagers opprettholdelse av klagen før saken ble lagt frem til nemndbehandling. Henvendelsen ble besvart med en rutinebeskrivelse av saksbehandlingen i saker fra XX.

3. Partene anfører

Klager anfører at det ikke var grunnlag for å si opp kreditten. Det vises til "Avtalevilkår for bruk av re:member" punkt 21, der det heter "Kortutsteder kan skriftlig si opp avtalen med minst fire ukers varsel dersom det foreligger saklig grunn til det. Grunnen til oppsigelsen skal opplyses. (...) Kortutsteder kan skriftlig heve avtalen ved vesentlig mislighold fra Kortholders side med umiddelbar virkning. Som vesentlig mislighold anses blant annet at Kortholders bo blir tatt under konkurs eller gjeldsforhandling etter konkurslovens regler, kortholders misbruk av kortet, vesentlig brudd på sikkerhetsregler, at kortet er benyttet i sammenheng med straffbare handlinger eller at Kortholder har gitt Kortutsteder uriktige eller mangelfull informasjon. Grunnen til hevingen skal opplyses." I henhold til avtalen har fordringshaver bundet seg til fire uker oppsigelsesfrist og ikke bare 14 dager. Det avvises at vilkårene for heving var til stede, da vilkårene for det som defineres som "vesentlig mislighold" ikke var tilstede.

Det anføres at hele gjelden uansett ikke var forfalt ved utsendelse av inkassovarselet. Beløpet som inkassovarsles (fakturaens pålydende) må i denne saken anses å være det fordringshaver har valgt å kalle "minimum å betale ved forfall". Hva total gjeld måtte være, er å anses som en tilleggsopplysning og ikke en del av fakturabeløpet som inkassovarsles. I henhold til inkassoloven § 9 skal beløpet være brakt til forfall før inkassovarselet sendes. I betalingspåminnelsen trues det med at totalt skyldig beløp vil forfalle. På dette tidspunkt er ikke hele gjelden brakt til forfall, og avtalen er heller ikke oppsagt. I inkassovarselet hevdes det at totalt skyldig beløp er oppsagt og forfalt til betaling. Likevel er minstebeløpet/fakturabeløpet som kreves innbetalt betydelig mindre, og det må være dette beløpet varselet anses å gjelde for (fakturaens pålydende). Forfalt beløp som gjensto ved overføring til inkasso var "minstebeløp" minus innbetalt; totalt kr 326 kroner og inkassosalær kan kun beregnes etter dette. For det tilfellet at man mener inkassovarselet er en kombinert oppsigelse av hele gjelden og inkassovarsel for hele gjelden er dette i strid med inkassoloven § 9 som krever at gjelden skal være forfalt i forkant av et inkassovarsel.

Videre anføres det at det er formelle feil i betalingsoppfordringen; det er ikke opplyst rentesats og hvilken dato rentene beregnes fra.

Det anføres videre at totalt skyldig beløp i inkassovarselet er høyere enn i betalingspåminnelsen. Det anføres at dette er i strid med inkassoloven § 9 som krever at kravet skal være forfalt før inkassovarsel kan sendes.

Endelig anføres at innklagede fortsatte å øke salærene til tross for at kravet var omtvistet. Til tross for flere henvendelser, både muntlige og skriftlig, har verken fordringshaver eller innklagede svart på når de mener gjelden forfalt. Innsigelsen ble fremmet før tungt salær påløp. Først da klage til Inkassoklagenemnda ble fremmet ble saken tvistekodet og satt i bero.

Innklagede viser til at klager i betalingspåminnelsen av 18.10.08 er gjort kjent med at hele kravet forfaller til betaling dersom minimumsbeløpet ikke blir betalt innen betalingsfristen i betalingspåminnelsen. Inkassovarsel er siden sendt, med nytt minimumsbeløp, men klager informeres om at nytt skyldig beløp er sagt opp og i sin helhet forfalt til betaling. Saken ble oversendt til inkasso. Betalingsoppfordring korrigert for tidligere innbetaling ble sendt klager. I denne saken har XX i inkassovarselet opplyst om at skyldig beløp er sagt opp og i sin helhet forfalt til betaling, og det foreligger inkassovarsel for hele gjelden. Kravet på inkassokostnader opprettholdes.

4. Inkassoklagenemndas syn på saken

Saken ble behandlet i fulltallig nemndmøte 19. april 2010 og vedtak ble fattet med følgende begrunnelse:

Inkassoklagenemnda tar utgangspunkt i inkassoloven § 17 første ledd som bestemmer at skyldneren plikter å erstatte fordringshaverens nødvendige kostnader ved utenrettslig inndrivning. Det er en forutsetning at kravet er brakt til forfall. Det skal som hovedregel også være sendt inkassovarsel som omfatter hele det kravet som sendes til inkasso. Etter inkassoloven § 17 fjerde ledd faller erstatningsplikten bort dersom fordringshaveren eller inkassator har opptrådt i strid med god inkassoskikk overfor skyldneren. Det følger videre av § 17 fjerde ledd in fine at kostnadene ikke kan kreves erstattet dersom reglene i § 9 er overtrådt.

Klager har som sitt første grunnlag påberopt seg at hele gjelden ikke er sagt opp i tråd med det som er avtalt.

Nemnda viser til de fremlagte vilkårenes punkt 21 som angir reglene for kortutsteders oppsigelse og heving av avtalen. Av vilkårene fremgår det at kortutsteder kan si opp (nemndas utheving) avtalen dersom det foreligger saklig grunn for det. En oppsigelse skal være skriftlig og med minst fire ukers varsel. Ved vesentlig mislighold fra kortholder kan kortutsteder heve avtalen med umiddelbar virkning. Også en heving skal være skriftlig og begrunnet.

Betalingspåminnelsene fra kortutsteder bruker verken betegnelsen oppsigelse eller heving. Konsekvensen av manglende betaling av minimumsbeløpet er i påminnelsene angitt å være at "totalt skyldig beløp" vil forfalle. Først i inkassovarslet brukes betegnelsen "sagt opp i sin helhet". Det er derfor nærliggende å tro at kortutsteder har ment å si opp avtalen. Oppsigelsen er begrunnet med manglende betaling av en termin, noe som etter nemndas syn vil være saklig grunn, men fristen på fire uker er ikke iaktatt i noen av betalingspåminnelsene og de kan derfor ikke anses for å være gyldige som oppsigelser etter avtalen mellom partene. Ved utsendelse av inkassovarslet (på papir) var hele gjelden således ikke brakt til forfall i tråd med det som var avtalt.

Nemnda har også vurdert om fordringshaverens oppsigelse rettelig må forstås som en heving av avtalen. Kortutsteders egen ordbruk taler mot en slik forståelse. En heving av avtalen kan etter vilkårene skje med umiddelbar virkning dersom kravet er vesentlig misligholdt. Nemnda kan ikke se at det er påberopt andre forhold enn betalingsmislighold. Etter etablert praksis kan betalingsmislighold være "vesentlig mislighold". Avtalevilkårene nevner imidlertid ikke betalingsmislighold som ett av eksemplene under grunner for kortutsteders adgang til heving. De hevingsgrunner som er oppregnet i avtalen, gjelder alle særlig graverende forhold som blant annet at kortholders bo er tatt under konkursbehandling, åpning av gjeldsforhandling samt misbruk av kortet. I nærværende sak var kun én termin forfalt da fordringshaver etter egne uttalelser sa opp avtalen, og nemnda kan under disse omstendigheter ikke se at det er grunnlag i avtalevilkårene for å anse betalingsmisligholdet for vesentlig og derved tilstrekkelig til å heve avtalen.

Etter Inkassoklagenemndas mening foreligger det verken en lovlig oppsigelse eller heving slik at hele gjelden kan anses forfalt ved utsendelse av inkassovarsel. Kun den forfalte terminen er derfor lovlig brakt til forfall.

Innklagede har ved å kombinere et lovlig inkassovarsel for den forfalte terminen med et ulovlig varsel etter inkassoloven § 9 for den totale kortgjelden både overtrådt den nevnte bestemmelse og utsatt klageren for et urimelig påtrykk etter inkassoloven § 8. Klageren plikter da ikke å erstatte fordringshaverens inkassokostnader, jf. inkassoloven § 17 fjerde ledd.

Inkassoklagenemnda finner det etter dette ikke nødvendig å gå nærmere inn på de øvrige grunnlag som klageren har påberopt seg.

Klagen har etter dette ført frem og klageren plikter ikke å betale noen del av inkassoomkostningene.

Vedtaket er enstemmig.

5. Vedtak.

Klager gis medhold og plikter ikke å erstatte noen del av inkassoomkostningene.

Rune Jensen

Leder Inkassoklagenemnda.